

ŽABOKUK

Úvodník.....	3
Kalendárium.....	5
(Ne)obyčejní lidé.....	6
Perly z našich kázání.....	9
Duchovní ponor.....	10
Laskavý příběh.....	11
Prázdniny.....	12
Senior Club.....	22
Prázdniny v Boží režii.....	23
Zabíjačka 2013.....	20
Senior Club.....	23
Měřím metr, no a co!.....	24
První rok v Římě.....	26
Od ucha k uchu.....	27

Příspěvky pro další číslo časopisu podávejte prosím do uzávěrky 18. 11. 2013.

Návrhy a připomínky k časopisu odevzdávejte do schránky v kostele nebo na farní úřad pod značkou „ŽABOKUK“.

Název periodického tisku: Žabokuk.
Periodicita vydávání: čtvrtletník. Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 17501.
Místo vydávání: vydává Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Pomocnice, Foerstrova 3088/2, 616 00 Brno-Žabovřesky, IČ: 265 212 70.

Texty: Jan & Jana Šlachtovi, Milena Alday Delgado, Lucie Kučerová, Petr Polanský jako členové redakční rady, příspěvovatelé z farnosti a střediska mládeže.
Grafická úprava a sazba: Jan Huňaf.

Fotografie: fotografie „Akce farnosti“ – Petr Polanský, archiv středisko, farníci.
Tisk: tiskem.cz. Redakce si vyhrazuje právo na úpravu příspěvků.

Kontakty: farnost@brno.sdb.cz, stredisko@brno.sdb.cz, www.brno.sdb.cz, tel: 541 213 110
NEPRODEJNÝ, k vyzvednutí v kostele a na vrátnici střediska mládeže.

křty:

dětí:

Jana Marie Františka Lattová	22. 6. 2013
Mia Anna Rašková	7. 7. 2013
Antonín Lazar	14. 7. 2013
Samuel Josef Brückner	28. 7. 2013
Tadeáš Vavřinec Procházka	10. 8. 2013
Zuzana Terezie Katarína Magerová	18. 8. 2013
Natálie Ema Lucie Plagová	1. 9. 2013

svatby:

David Vaverka-Veronika Kohoutková	15. 6. 2013
Melroy Steve Fernandes -	
- Lenka Svobodová	19. 7. 2013
Jiří Kašpar-Eva Orlovská	10. 8. 2013

pohřby:

Anežka Smejkalová	* 30. 12. 1939	+ 5. 7. 2013
Alena Jůzová	* 25. 10. 1954	+ 16. 7. 2013
Františka Šušlebová	* 4. 5. 1924	+ 28. 7. 2013
Jiří Zuzan	* 27. 12. 1923	+ 29. 7. 2013
Marie Dvořáková	* 4. 3. 1924	+ 30. 7. 2013
Libuše Procházková	* 10. 7. 1930	+ 7. 8. 2013

Jak se stát pevnějším a zmenšit životní průsak

Milí přátelé, uplynulé prázdniny se už staly jen vzpomínkou, kterou jsme zařadili do kartotéky našeho života, a já opatrně věřím, že vaše prázdninové vzpomínky jsou veskrze dobré.

Před pár dny jsem přemýšlel nad tím, co by se mi vybavilo, kdybych měl odpovědět na prostou otázku: Co nového jsem se o prázdninách naučil anebo jakou myšlenku či poučení si z nich do života přináším? Co byste odpověděli vy? Jednu myšlenku či poučení. Říkám si, že je velmi prospěšné se čas od času zastavit a chvíli jen tak uvažovat nad tím, co jsme právě prožili, abychom neztratili schopnost být vděčnými.

Někdy na konci července jsme byli pár dnů na společné dovolené s mladými salesiány na Vysočině. Asi to znáte, taková ta klasická kněžská dovolená – sport, spánek, relax a modlitba. Jedno odpoledne jsme se vydali na malou exkurzi k Dalešické přehradě, kde se

nachází přečerpávací vodní nádrž. Jedná se údajně o nejvyšší hráz v ČR. Úchvatné dílo, technicky propracované, olej, šrouby, písty, matice – všechno, co chlapy fascinuje už jen tím, že se na to mohou dívat. Nechci však do detailu popisovat technické parametry, chci se však spíše s vámi podělit o jednu prostou myšlenku. Byla řečena jen tak mimochodem, ale někdy vám právě takto mimochodem řečené věty pozmení chápání světa.

Privítala nás milá paní a začala svůj výklad. Mluvila o tom, že celé dílo bylo postaveno v 70tých letech a že celá hráz měla být původně betonová. Protože se však zjistilo, že okolní prostředí není pro betonovou hráz dost pevné, rozhodlo se, že hráz bude sypaná. A tak přijížděl jeden nákladák zeminy za dalším (celkem jich prý bylo kolem 100 tis.), až vznikl obrovský val (druhý nejvyšší v Evropě) o výšce 100 m a délce i spodní šířce 300 m. A pak to přišlo, mezi všemi těmito úchvatnými

daty paní průvodkyně podotkla suše. „A čím je naše sypaná přehrada starší, tím je pevnější a tím menší průsak má.“ BUM, heureka, jackpot! Normální věta, kterou ta paní řekla už možná stokrát, mě zasáhla natolik, že jsem nebyl schopen po celou dobu prohlídky už nad ničím jiným špekulovat. Čím je tato přehrada starší, tím je pevnější a má menší průsak, opakoval jsem si pořád dokola.

Vždyť to je přesně naopak, než slyšíme dnes a denně a jak jsme už začali věřit. Čím máš starší mobil, auto či dům, tím víc je mimo a potřebuješ novější. A ještě mnohem horší slogan: Čím starší člověk je, tím spíše by měl uvolnit cestu mladším, ideálně tím, že se přesune do důchodáku a nebude nám do toho mluvit. Protože my mladí víme, jak na to.

A jak vlastně žiji já sám, říkal jsem si? Jsem aspoň trochu jako ta sypaná přehrada u Dalešic? Rok co rok „pevnější“, zkušenější, moudřejší a vyučenější v umění života? Mám rok co rok menší „průsak“ a nenechávám věci probíhat kolem mě, aniž bych si uvědomoval, jakým

darem jsou a jak se v nich projevuje Pán Bůh? A pokud to tak není, co dělám pro to, abych, až jednou zestárnu, nebyl jen hromádkou jílu, přes kterou protéká veškerá voda?

Přátelé, čeká nás další školní rok. Ve farnosti, ve středisku mládeže, v našich životech. Rok, ve kterém jsme si jako prapor stanovili v našem salesiánském díle tři klíčová slova, která budeme chtít prakticky naplňovat. KRISTUS, SPOLEČNĚ a RŮST. Rok, kdy v listopadu zakončíme rok víry a kdy se v salesiánské rodině zaměřujeme na spiritualitu Dona Boska. Čeká nás školní rok, který s sebou přinese mnoho událostí, které jsou předvídatelné, ale také mnoho toho, co nás překvapí, a budeme muset reagovat bez přípravy. Přeji nám všem, abychom si v červnu mohli říci, že všechno to, co tento školní rok přinesl, nás učinilo pevnějšími a zmenšilo nám životní průsak.

*Za všechny salesiány v Žabovřeskách
P. Libor Všetula*

kalendářium

farnosti

Září		
3. 9. úterý	18.00	mše v kapli sv. Václava
5. 9. čtvrtek	18.00	první studentská mše
6. 9. pátek	20.00	volby ASC – farní sál
14. 9. sobota	11.00	svatba
	18.00	P. Jiráček – mše sv. – rozloučení
15. 9. neděle	15.00	pout' Vranov – v 15.00 mše sv.
17. 9. úterý	17.00	bohoslužba pro děti
19. 9. čtvrtek	19.00	setkání katechumenů
28. 9. sobota		slavnost sv. Václava – mše v 7.00 a 18.00
Říjen		
13. 10. neděle	14.30	drakiáda
26. 10. sobota	10.00	sliby – kostel
Listopad		
1. 11. pátek		slavnost Všech svatých
2. 11. sobota		památky zemřelých – dušičky
8. 11. pátek	18.00	začátek přípravy dětí k 1. sv. přijímání – sál pod kostelem
9. 11. sobota	10.00	svatba
23. 11. sobota	09.00	JUMP – kostel a sál
Prosinec		
1. 12. neděle		1. neděle adventní – žehnání adventních věnců
7. 12. sobota	09.00	obnova ASC – kostel a sál pod kostelem
8. 12. neděle		2. neděle adventní
9. 12. pondělí		Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu
	07.00	bohoslužba
	18.00	slavnostní bohoslužba
	19.00	setkání farníků v sále pod kostelem
14. 12. sobota	10.00	duchovní obnova farnosti – kostel, farní sál
15. 12. neděle		3. neděle adventní
22. 12. neděle		4. neděle adventní
24. 12. úterý		Štědrý den
	16.00	mše pro rodiny
	24.00	půlnoční mše
25. 12. středa		slavnost Narození Páně – mše v 7.30, 9.00, 10.30 a 18.00
26. 12. čtvrtek		sv. Štěpán – bohoslužby jako v neděli
	14.30	živý Betlém – nádvoří
29. 12. neděle		svátek sv. Rodiny – obnova manželských slibů při mších
31. 12. úterý		sv. Silvestr
	15.00	adorace
	16.00	děkovná mše sv. za uplynulý rok
Leden 2014		
1. 1. středa		Nový rok – slavnost Matky Boží Panny Marie – mše v 7.30, 9.00, 10.30 a 18.00

Tři bratři

Drazí bratři a sestry, léto proběhlo splašeně a vesele, doufám, že i vy jste už všechno doprali, schovali plavky a domazali zbytky opalovacích krémů. Po ulicích už zase běhají malí školáci a oratoř se nám probouzí z letní hybernace, kdy dětátka prožívala dobrodružství na spoustě salesiánských letních akcí. Do Brna nám přicházejí nové posily a tímto si dovoluji představit a přivítat mezi námi – takové malé vítání velkých občánků – salesiána-asistenta Jakuba Švandu a salesiána P. Martina Poláčka.

JAKUB ŠVANDA

Jakube, na co se v Brně těšíš?

Těším se na práci s mladými a jsem rád, že nemusím nic překládat. Česky se domluvíme a hantec gómu :)

Pověz nám něco o sobě.

Pocházím z Brna-Líšně. Původní profesí jsem elektrikář. Ale víc mě zajímal Don Bosko a práce s mladými, tak jsem se rozhodl stát se salesiánem. Baví mě skoro všechny sporty, ale když si můžu vybírat, tak jsou to běžky, kolo, volejbal a voda.

Co nemůže chybět na tvém salesiánském „putáku“?

Je to taková divoká kombinace, ale dá se to zvládnout i v jednom víkendu: divoká voda, ferrata, grilování a humor.

Čím tě můžeme potěšit?

Pečený bůček, zelí, knedlík, pivo.

P. MARTIN POLÁČEK

Martine, co od Brna očekáváš?

Především, že se vrátím k práci s mladými – poslední tři roky jsem byl v manažerské roli. Že bude trochu času i na

sebe sama a méně stresu. Na spolupráci v týmu se salesiány, zaměstnanci a dobrovolníky. Na nové vztahy.

Něco o sobě?

Jsem sedmdesátý ročník, a jak se říká, pozdní povolání. První sliby jsem skládal v roce 2000. Pocházím z Lovčic u Kyjova a než jsem se stal salesiánem, vystudoval jsem optiku. Během své salesiánsko-kněžské přípravy jsem většinou spolupracoval při formaci animátorů. Od roku 2007 jsem pracoval v Centru Don Bosco Pardubice – v občanském sdružení, které pomáhá mladým lidem odcházejícím z dětských domovů, aby byli lépe připraveni na samostatný život a obstáli v něm.

Co nemůže chybět na tvém salesiánském putování?

Parta nadšenců. Kolo nebo pohodlné pohorky. Zajímavá zvlněná krajina, ideálně hory. Dobrá slanina, sýr a cibule. Dýmka u ohýnku při západu slunce.

Co tě spolehlivě nabije? Čím tě tady u nás můžeme rozmazlovat?

Mít tak alespoň půlden, kdy bych mohl s dlátem bušit do dřeva, tvořit něco ze sádry či malovat. Rád si zazpívám u dobrého vína s někým, kdo tomu také holduje (zpěvu). Vypadnout na den do přírody – v pohorkách, na kole nebo na běžkách – nebo strávit chvíli v sedle koně. Případně se courat galerií či jít do divadla.

S některými se budeme poznávat, a za jinými musíme až do Prahy. Do Kobyliš právě odchází P. Václav Jiráček. Doufáme, že se za námi bude často vracet, i přes ten adrenalin na DI. Ať se ti Vašku daří a děkujeme za tvé působení u nás v Žabinách. Budeš nám chybět – nejen u oltáře a u pípy!

Vašku, co tě v Praze čeká a nemine?

V Praze mne čeká největší česká salesiánská komunita (20 salesiánů pod jednou střechou) a několik přátel a známých z doby před pěti lety, kdy jsem byl v Kobyliších na praxi. Co se pastorece týče, čeká mne práce v Salesiánském klubu mládeže, což je organizace, pod kterou v Kobyliších fungují kroužky, doučování, školička a klub maminek. Pak také zapojení do služby ve farnosti svatě Terezie (bohoslužby, svátosti atd.).

Budeš rapovat i v hlavním městě?

Ano, je to dost dobře možné. I v hlavním městě mám několik fanoušků :). Ale popravdě rap není to hlavní, kvůli čemu

mne do Prahy pozvali. Pro pokračování s něčím ve stylu hitu „Salesiánský styl“ by mi také výrazně chyběli přátelé ze Žabin, kteří byli jeho hlavními tvůrci. Nicméně doufám, že i v Praze se nám bude dařit v hledání cest, jak s lidmi mluvit o Bohu a o Donu Boskovi.

Jak jsi prožil léto? Nějaký silný zážitek?

Silných zážitků byla celá řada. Pro mě to byly tábory Pa-Ko a Adrenalin, které jsem mohl prožít spolu s animátory

od nás ze střediska. Vždy mne potěší, když můžu být u toho, jak se z různých lidí tvoří jedna parta, která má dobrý směr. Například když se lidé dovedou nasadit a udělat nezištně něco dobrého pro druhé.

Co bys poradil těm, kteří se chystají na stěhování?

Nebojte se toho. Zjistíte, kolik věcí jste už dávno nepotřebovali a bez obav je můžete vyhodit.

Milena Alday Delgado

19. 5. 2013 P. Libor Všetula

Bůh poslal svého Ducha, aby mohl změnit můj život, abych se tolik nebál.

9. 6. 2013 P. Radek Gottwald

Život zde není nebe na zemi, ale jen taková ochutnávka, ukázka, nahlédnutí do života věčného. Žijme tak, abychom tuto ochutnávku – setkání s Ježíšem zde vnímali.

23. 6. 2013 P. Pavel Tichý

Za koho pokládám já osobně Ježíše? A za koho ho pokládají naše děti?

14. 7. 2013 P. Libor Všetula

Až si nás Bůh zavolá, zeptá se: „Kdo byl tvůj bližní? A co jsi pro něho konkrétně udělal?“

11. 8. 2013 P. Jožka Klinkovský

Mějme bdělé srdce, které miluje druhé ve dne i v noci.

18. 8. 2013 P. Josef Daněk

Ke druhým musíme budovat vztah lásky, i když jsou nám protivní, nebo nám ublížili. Nesouhlasme s jejich nesprávným chováním, ale přejme jim dobro. Dejte jim šanci.

Nabídka pro snoubence

Máte vážnou známost a chystáte se vstoupit do manželství?

Nabízíme vám dlouhodobou přípravu formou snoubeneckého společenství.

Během devíti setkání se budeme společně zamýšlet nad tématy jako

jsou krize, odpuštění, komunikace, rozdíly, potřeby, sexualita...

V případě vašeho zájmu kontaktujte otce Josefa Daňka, nebo přímo provázející pár těchto setkání J+J Šlachtovi na tel. 608 602 094 Nejpozději však do konce října!

Znovuobjevení růžence

Nedávno jsem znovu objevil růženec, modlitbu, kterou jsem se po léta nemodlil. V této fázi života ji považuji za velice silnou. Když se modlím růženec, nestarám se tolik o modlitbu. Nechávám kuličky jen tak plynout mezi prsty a odřikávám věty znovu a znovu a z nějaké příčiny to zastaví shon v mé hlavě. Umožňuje mi to žít v centru, v přítomném okamžiku – ani v minulosti, ani v budoucnosti.

Začalo to na svátek Panny Marie z Guadalupe. Mariina osoba se mi stala velmi přítomnou a velmi reálnou – jako můj průvodce a souputník, jako přítel, který mne má rád. Když jsem se začal modlit růženec, staly se nejrůznější věci a realizoval se můj sen o centru akce a kontemplace.

Nechci tvrdit, že by to byla nějaká magická cesta, jak přimět Boha, aby konal to, co člověk chce. To by bylo nedorozumění. Víím však, že růženec byl formou

modlitby, jež mi byla dána k tomu, abych já sám dokázal ustoupit stranou.

S růžencem mohu naslouchat. Mohu se Bohu vzdát a důvěřovat mu tak, že se stanu svého druhu nástrojem, jak by to řekl František, jakýmsi kanálem pro vše, co by Bůh chtěl konat. A já si myslím, že v tom je smysl veškeré naší modlitby: Neprosazovat se před Bohem a nechtít ohýbat Boží ruce, ale zcela jednoduše být schopen znovu naslouchat.

Jediným způsobem, jak pravdě naslouchat, je ustoupit z cesty: Své pocity, potřeby, svá nutkání, odpovědi, to vše musíme dát stranou. Bůh nepotřebuje nic. Bůh se na nic neptá a nic nežádá. Modlíme se jen proto, abychom směli Boha poznat.

Převzato z knihy

Richard Rohr: Radikální milost

Jana Šlachťová

Nebe

Byl jednou jeden malý světec, který dlouhá léta vedl šťastný a spokojený život. Když jednoho dne právě umýval v klášterní kuchyni nádobí, přišel k němu anděl a pravil: „Pán mne k tobě posílá a vzkazuje, že už je na čase, abys odešel na věčnost.“

„Děkuji Pánu Bohu, že si na mne vzpomněl,“ odpověděl malý světec. „Ale sám vidíš, jakou horu nádobí je tu ještě třeba umýt. Nechtěl bych být nevděčný, ale nedalo by se to s tou věčností odložit na tak dlouho, až zde budu hotov?“

Anděl na něj pohleděl andělsky moudře a laskavě a pravil: „Uvidím, co se dá dělat,“ a zmizel. Malý světec se zase

obrátil ke své kupě nádobí a pak také ještě ke všem možným dalším věcem.

Jednoho dne právě začal v zahradě kopat motykou, když se najednou znovu objevil anděl. Světec ukázal na všechny strany zahrady a řekl: „Nemůže ta věčnost ještě chvilíčku počkat?“ Anděl se usmál a opět zmizel. Světec pilně plel zahradu a pak natíral stodolu. Tak pracoval dál a dál a čas ubíhal.

Jednoho dne pečoval v nemocnici o pacienty. Právě podával jednomu horečkou stíženému pacientovi doušek chladné vody, když zase před sebou spatřil anděla. Tentokrát jen světec sepal s náznakem prosby o soucit ruce a očima ukázal andělovi na jednotlivá lůžka s nemocnými. Anděl zmizel beze slova.

Když se malý světec odebral toho večera do své cely a ulehl na své tvrdé lůžko, přemýšlel o andělovi a o tom dlouhém čase, po který ho už zdržel. Pojednou se už cítil hrozně starý a unavený a řekl: „Ó Pane, mohl bys nyní ještě jednou poslat svého anděla, byl by mi velice vítaný.“ Sotva to dořekl, anděl tu byl.

„Jestliže mne ještě vezmeš,“ řekl světec, „tak jsem nyní připraven jít na věčnost!“

Anděl pohleděl na světce a pravil: „Co si myslíš, kde jsi po celou tu dobu byl?“

Místo, na němž se nebe a země dotýkají, se nachází na této zemi, na tom místě, které nám Bůh určil.

Převzato z knihy

Willi Hoffsümmer: Krátké příběhy

Jana Šlachťová

Příměstský tábor Dva bratři

Příměstský tábor Dva bratři se ve středu uskutečnil předposlední srpnový týden. S dětmi jsme se ponořili do dávných dob příchodu svatých Cyrila a Metoděje na Moravu. Tvořilo se nejen ze sádry, luštily se tajenky, jezdilo se na

výlety do přírody a dařilo se nám vždy stejný počet účastníků odevzdat odpoledne maminkám.

Milena Alday Delgado

prázdniny

Tábor rodin Moravec 2013

Každoroční tábor několika rodin v krásném prostředí Vysočiny. Letošním tématem byla „Expedice Serengeti“ a s dětmi jsme objevovali Afriku.

Nechyběly výlety, tvoření, poklady, hry, hodiny macerace v rybníku, vosí štípance, angíny, vepřová kýta ani fantastické počasí.

Milena Alday Delgado

Adrenalin – Čučice 2013

Již 12. ročník Adrenalinu, tentokrát s podtitulem Držíme balanc, nebyl jen o držení balancu. Překonávali jsme také různé překážky a plnili úkoly zaměřené na logické myšlení. Začali jsme klidnějším programem – seznamovacím, ale poté nás čekaly běhací a i trochu drsnější aktivity. Náš adrenalinový týden doplňovaly tvořivé a kreativní aktivity jako stavba přehrady, tesání soch či hra divadla. A neminuly nás ani nízké lanové aktivity. Vrcholem Adrenalinu XII. byla noční hra spojená s přepadem auta, bojem se zimou i jízdou na raftech. Při

ní jsme se i stali auty a projížděli jsme stoku.

Nechyběl ani duchovní program, který upevňoval naše společné pouto. Odvezli jsme si opravdu nezapomenutelné zážitky a mnozí z nás jsme poznali i nové lidi a přátele.

Karel Kozel

Příměstské tábory

Děti z farnosti i střediska vyrazily na několik táborů. Zažily na nich zábavu, hry i trochu toho dobrodružství. Děti z otevřeného klubu Krtek se vypravily do Středozemě, nechyběl fotbalový

tábor ani Sporták pro kluky z fotbalových kroužků. Další tábor patřil ministrantům, jiný mladým dámám a další muzicírujícím dětem. Starší táborníci vyrazili na kolo i na vodu.

Děti z otevřeného klubu Krtek se vypravily do Středozemě

Fotbalový tábor

AGVARDON - tábor ministrantů

Sporták - kluci z fotbalových kroužků

Jalovec - tábor Klubu maminek

MUNA - poznej hranice

Princ Kaspian - tábor pro mladé dámy

Příměstský hudební tábor - představení pro rodiče

Příměstský hudební tábor - představení pro rodiče

PAKO - na kole, po vodě, prostě v pohodě

Komunitní dovolená

Všichni spolubratři salesiáni bydlící v komunitním domě včetně P. Vaška Jiráčka, odcházejícího k 1. září do Prahy-Kobyliš a nově příchozích P. Martina Poláčka z Pardubic a bohoslovce Jakuba Švandy z Turína jsme prožili několik srpnových dnů dovolenou na jedné chalupě ve Valašské Bystřici.

První večeri jsme připravili opékáním v přírodě za chalupou u lesa nad potůčkem.

Druhý večer jsme prožili bratrsky v „salesiánském stylu“ jakožto loučení s V. Jiráčkem, který pak musel z dovolené na další plánování nového školního roku do Prahy.

Eucharistii jsme slavili na chalupě s výjimkou jedné mše, kterou jsme měli mimo obec.

Pěkný byl pěší výlet z Rožnova pod Rahoštěm na Radhošť a Pustevny.

Salesiáni

Jak se daří náhradním babičkám

Možná ve svém okolí máte také aktivní zralou dámu, která sebrala odvalu a přihlásila se jako náhradní babička. Brněnské Centrum pro rodinu a sociální péči jich už seznámilo s rodinami mnoho desítek. Jedna o své zkušenosti napsala: „Váš odhad byl naprosto přesný a z mé strany to byla láska na první pohled nejen k Ondráškovi, ale i k jeho mamince. Děkuji Vám a přeji mnoho dalších spokojených babiček a dětí.“

O náhradních babičkách jsme v Žabokuku již psali. Teď ale chceme zmínit zkušenosti. Možnost poznat náhradní babičku si chválí i maminka rok a půl starého Jiříka Kristina. „Náhradní babička si brala Jirku pravidelně jednou v týden a starala se o něj klidně i celý den. Jiřík si to moc užíval, vždycky se na ni už těšil. Naše babička se pak však bohužel z Brna odstěhovala a kontakty jsme přerušili,“ uvedla. Nyní uvažuje, jestli se nepřihlásit znova. Vlastní prarodiče Jiřík v Brně nemá – jedni již zemřeli a druzí žijí v Praze.

V centru pro rodinu projekt zahájili před více než rokem a nazvali ho Trojlístek. Název má vyjadřovat sblížení tří generací – seniorů, rodičů a dětí. Mnoho podrobností lze nalézt i na webu www.trojlistek.com. Zatím je zájem mladých rodin větší než počet přihlášených babiček, centrum se proto snaží přitáhnout další. Seniorky mají možnost si takto zároveň přivydělat, protože za čas strávený s dětmi dostávají finanční odměnu, byť nižší než je v komerčním

světě obvyklé. Rodina zase kromě „hlídání“ získá pro dítě neocenitelný kontakt s nejstarší generací.

Mnoho z nás si asi z dětství pamatuje, že vyprávění jde většinou nejlíp právě babičkám a dědečkům. Na zážitky s nimi pak vzpomínáme celý život. A oč lépe rozumíme seniorům ve frontách v obchodech, v přečpané hromadné nebo i v kostele, když si na jejich místě představíme vlastní babičku či dědečka.

Pro rodiny i prarodiče zapojené do projektu pořádá centrum bezplatně různé akce. Letos třeba společnou plavbu parníkem po Brněnské přehradě nebo vyrábění adventních věnců. Další kurzy jsou otevřeny jen zúčastněným seniorům – mohou se dozvědět třeba něco o komunikaci s dětmi nebo o první pomoci. Jiný, pětidílný kurz je věnován digitální fotografii.

Ty z vás, které Trojlístek zaujal, chceme v Žabokuku vyzvat k přihlášení. Ve Vídni funguje podobná iniciativa léta a osvědčila se. Ročně zprostředkuje na 600 kontaktů.

Lucie Kučerová

Prázdniny v Boží režii

Na začátku prázdnin jsem se modlila Nověnu odevzdanosti ze stránek Vojtěcha Kodeta. Opakuje se v ní prosba „Ježíši, zcela se Ti odevzdávám, postarej se o všechno“. Domodlila jsem se a čekala, co se bude dít. A ono se dělo.

Pár dní nato zavolał kamarád, jestli nechci jet vařit na tábor. Pod dojmem „Boží režie“ jsem nadšeně souhlasila, ač bylo jasné, že to budu muset zvládnout v polních podmínkách i s roční holčičkou. Doufala jsem v pomoc studujících sester, jenže obě pár dní před táborem odjely do zahraničí. Odmítla i švagrová, prý by to se svou rok a půl starou holčičkou nezvládla. Manželova maminka jet nechtěla, prý by se nesmířila s tím, v jakých otřesných podmínkách dceru mám. Výtky od rodiny se vršily. Holčička dosud nechodila, jen ležla po zemi. Nicméně jsem nabalila totálně vše potřebné pro péči o dítě od postýlky včetně matrace po nočník a s obavami vyrazila.

Tábor byl skautský stanový. Všichni spí ve stanech s podsadou, na záchod zásadně musíte na latrínu 50 metrů od tábořiště, voda do kuchyně se dováží v barelech z vesnice a ani čaj neuvaříte, pokud předtím nevyrazíte do lesa na dřevo. Navíc v době našeho táboření přišly opravdu studené noci – návštěvy hlásily domácích nočních osm stupňů. Nechci vědět, kolik bylo u nás ve stanu – byl na větrném stanovišti na Dražanské vrchovině v asi 600 metrech nad mořem.

Navzdory mnoha nepříznivým

okolnostem mi Pán Bůh opravdu pomáhal. Jel s námi nakonec i manžel a dařilo se nám s pomocnicí kuchyni zvládnout. Když nešlo jinak, stála jsem s dcerkou v náručí u plotny a instruovala táborníky, co krájet, míchat, kolik čeho kam dát. Zvládli všechno včetně domácích bramborových knedlíků v množství pro asi 50 lidí. Nicméně jeden vážný problém tu byl – holčička se pořádně nevyspala, protože v táboře je prostě od budíčku po večerku pořád kravál. Byla přetažená a i v noci se často budila a plakala.

Přišla krize a já věděla, že i kdyby měl tábor být dva dny o topinkách, vezmu dítě a pojeďu domů, jestli se to nezlepší. Před krizovou nocí jsem se modlila: Pane Bože, ty víš, že jsem sem jela na tvůj popud. Ano, možná jsem si vysnila romantickou idylu tábora v přírodě jako opaku Brna, které mě tak často dusí, ale v tom případě jsi mi ji měl vymluvit. Neměl jsi mě nechat si myslet, že to tak chceš ty. Jsi chytřejší než já, měls mi polopaticky dát najevo, že nemám jezdit. Teď nás čeká předposlední noc. Jestli holčičce nebude líp, zítra odjedu.

Chvilí poté jsem ležela na lůžku a všimla si, že je jaksi světlo. Do stanu proudilo zvenku. Bylo po rozednění. Bylo ráno, celou noc jsem prospala, aniž bych se probudila, a vedle mě v postýlce i má holčička. Na prstech jedné ruky bych přitom spočítala noci od jejího narození, kdy se ani jednou neprobudila.

Pán Bůh se ke mně sklonil.

Lucie Kučerová

Úkol na každý den

Milé děti, ze školy nejspíš máte domácích úkolů až nad hlavu. Nebojte se. V Žabokuku po vás nebudeme chtít, abyste počítali

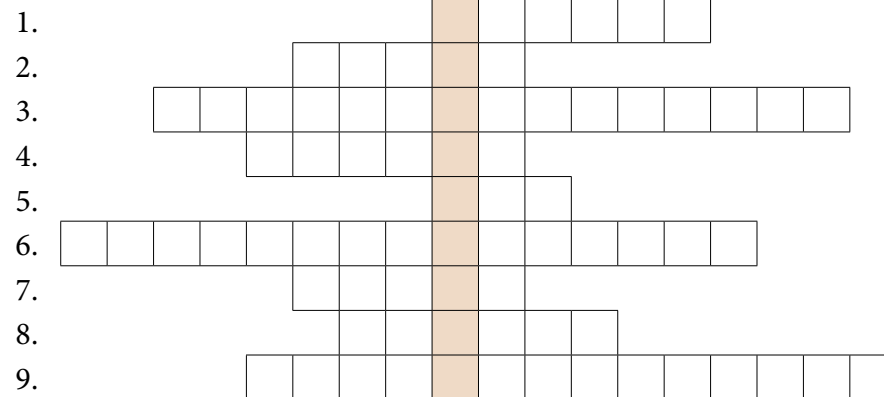
zlomky, učili se básničky nebo hlavní města států. A to, i když i my máme dnes úkol v nadpisu. Náš úkol nám dal Pán Bůh a jeho plnění je fuška na celý život. Ale taky radost na celý život. Uhádnete, co to je?

Napoví vám tajenka. Doufám, že pro vás bude zábavná, nikoli úporně úkolová. Povedou vás obrázky, které jsme si vypůjčili z katechismu pro mladé Youcat. Tak ať vám ten tajenkový Boží úkol jde!

Lucie Kučerová

1. Kdo je postava s deskami stojící na kopci?
2. Kdo je těhotná žena na obrázku?
3. O čem káže Ježíš na jednom z obrázků? Náповěda je sedmero.
4. Kdo sedí na větvi nad Ježíšem?
5. Kdo je píšící muž na jednom z obrázků? Je to evangelista.
6. Jak říkáme Ježíšově cestě na

- nebesa? Je taky na jednom z obrázků.
7. Kdo je muž s otazníky vedle těhotné ženy?
8. Co volali lidé dávající pod Ježíše pláště a mávající větvíčkami?
9. Kdo je žena mluvící s Ježíšem? Náповěda: Za nimi je otevřený hrob.

První rok v Římě

Velké pozdravení z Věčného města, kterým procházely a procházejí dějiny propletené stopami svatých a ve kterém jsem mohla prožít první rok služby v mezinárodním noviciátě.

Kromě toho, že utekl jako voda, přinesl spoustu krásných, přestože mnohdy náročných chvil, na kterých jsem měla příležitost trochu poporůst. Naštěstí ne do výšky, ale do hloubky.

Každodenní život v komunitě byl naplněný modlitbou a prací – obcházením úřadů, lékařů a obchodních center, doprovázením noviců do školy, na různé semináře a přednášky. Byl ale také zpestřen mnoha událostmi, které silně zasáhly život celé církve – zahájením roku víry, abdikací Benedikta XVI. a volbou nového papeže Františka, dál poutí mladých ve formaci k hrobu sv. Petra atd.

Bylo by toho spoustu na sdílení, ale z krátké zdravotní by se stala dlouhá slohová práce, proto přichází na řadu zakončení...

Ačkoliv daleko, jsme si stále blízko, jelikož v modlitbě se setkáváme navzájem v Bohu, který je dárce všeho, co prožíváme každý na svém místě. Za sebe mohu říct, že všude tam, kde jsem byla, jsem při modlitbě Anděl Páně vždy myslela na žabinskou farnost. Je to závazek, který jsem si s sebou přivezla a ve kterém budu ráda pokračovat...

*S láskou a modlitbou
Mila, FMA*

Vtipy

Svatý Petr uslyší klepání na nebeskou bránu, otevře a uvidí tam stát muže. Než se ho stačí na cokoliv zeptat, muž zmizí. Po chvíli se klepání ozve znovu. Když svatý Petr otevře, stojí před ním tentýž muž, ale v příští vteřině zmizí.

„Poslyšte,“ zavolá za ním svatý Petr. „Vy si ze mě děláte srandu, nebo co?“

„Ne,“ ozve se v dálce. „Oni se mě snaží vzkřísit.“

Ateista tráví klidný den rybařením v jezeře. Najednou na jeho člun zaútočí lochnesská nestvůra. Jediným máchnutím ocasu vyhodí člun i s rybářem do vzduchu a otevře tlamu, aby oba spolkla.

Za letu vzduchem muž vykřikne: „Pane Bože, pomoz mi!“

Zázrakem všechno znehybní, ateista zůstane i se člunem viset ve vzduchu. Z nebes zazní hromový hlas: „Já jsem myslel, že ve Mne nevěříš!“

„No jo, Pane Bože – na lochnesskou příšeru jsem ještě před minutou taky nevěřil!“

„Pane Bože, co je to pro tebe tisíc let?“ „Chvilíčka.“

„A Pane Bože, co je to pro tebe tisíc dolarů?“

„Penízek.“

„Pane, prosím tě, dej mi penízek.“

„Jistě, počkej chvilíčku.“

Farář se ptá na hodině náboženství dětí: „Kdo chce jít do nebe?“ Hlásí se všichni kromě Pepíčka. „Proč ty do nebe nechceš?“

„Protože maminka říkala, že mám jít ze školy rovnou domů!“

Protrhne se hráz a voda rychle zaplavuje přilehlou vesničku. Všichni už jsou pryč, jenom farář stojí na věži kostela a modlí se. Přijede k němu člun požárníků: „Pojďte, otče, odvezeme vás.“

„Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání.“ Člun tedy odjede.

Voda už dosahuje až nahoru na věž, tam stojí farář, drží se kříže a modlí se. Přijede k němu loď domobrany: „Pojďte, otče, odvezeme vás.“

„Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání.“ Loď odjede.

Vesnice je už skoro celá zatopená, z vody kouká jen farářova hlava. Přiletí helikoptéra: „Pojďte, otče, hodíme vám lano.“

„Ne, já tady zůstanu, Ježíš mě zachrání.“ Helikoptéra odletí a farář se utopí.

Potom v nebi potká Ježíše a ptá se ho: „Proč jsi mě nezachránil?“

„Co bys ještě chtěl, vždyť jsem ti poslal dvě lodě a helikoptéru!“

NADĚJE

KAPIČKY DEŠTĚ PO OKNĚ STÉKAJÍ,
SMUTEK SE DO DUŠE VKRÁDÁ,
JAK SLZY TĚCH, CO NIKOHO NEMAJÍ.
NĚKDY MÁM POCIT, ŽE ŽIVOT JE ZRADA.

BYLI JSME ZROZENI Z PRACHU A HLÍNY.
NIKDO SE NEPTAL, JESTLI CHCEM ŽÍT.
KAŽDÉHO Z NÁS PŘÍBĚH JE JINÝ,
K JEDNOMU CÍLI VŠAK MUSÍME JÍT.

LÁSKA MĚ OPOUŠTÍ A SLÁBNE VÍRA.
SLUNCE SE SCHOVALO ZA MRAKY.
NADĚJE, TA JEŠTĚ JEDINÁ ZBÝVÁ.
BŮH MÁ MOC UDĚLAT ZÁZRKY.

JAN ŠLACHTA